

HISTORIE DOBROVOLNÝCH HASIČŮ 100 LET ZALOŽENÍ SBORU V NECHANICÍCH

Ludvík Rychtera * 1. května 1877

Kolik obětavosti, práce, lidských osudů, ale i radosti a šťastných okamžiků se skrývá za slovy 100 let dobrovolné práce hasičů. A právě tolik let uplynulo v dubnu letošního roku od založení dobrovolného sboru v Nechanicích. Musíme obdivovat snahu a vytrvalost našich předchůdců, kteří přes mnohé překážky, neshody a nepochopení prosadili úsilí založit organizaci co nejlépe chránící životy a majetek svých bližních. Ve stoletém vývoji sboru se občas najde i období, které bylo spojeno s nepřízní a pokusy o likvidaci této humánní myšlenky. Jenom obětavost hasičů dokázala

překonat všechny nástrahy při získávání dalších příznivců a dovést činnost jednoty na žádoucí úroveň.

Činnost dobrovolného hasiče je společenským posláním. To před něj staví požadavek, aby rozvíjel své schopnosti zasáhnout v pravý okamžik, protože musí být připraven podat pomocnou ruku v každé chvíli a všem, kdo pomoc potřebují, přestože ne vždy dá slova díky. Hrdostí hasiče je vědomí, že udělal vše pro to, aby na svá poslání a úkoly byl dobře připraven, vyškolen a vycvičen. Jen z takto připravených členů mohou sestávat dobré a akceschopné hasičské jednotky a sbory.

V roce 1867 byla v Nechanicích založena tělocvičná jednota Sokol, která se v roce 1874 přeměnila na jednotu hasičskou. Tento stav trval do roku 1882, kdy vznikla Tělocvičná a hasičská jednota Sokol. V této době již v Čechách působilo 107 hasičských sborů s českým vedením a objevily se snahy o sdružování sborů do větších celků. Po osmi letech trvání tato symbióza skončila a spojená jednota se přeměnila znovu na jednotu čistě sokolskou. Od roku 1900 se Sokol začal věnovat pouze svým úkolům. Hasičský inventář byl předán městu. Z doby spojení pochází i tato zpráva (cituji):

„V Sokolu – tělocvičné a hasičské to jednotě, pěstováno jest s úspěchem cvičení na veškerém nářadí tělocvičném, šerm, zápas, střelba do terče, cvičení hasičská, prostná a po-

chodová, jakož i různé cviky sokolské k vývoje těla napomáhající“.

Město Nechanice si podrželo i nadále hasičský sbor, který ale nebyl organizovaný. Časem vznikaly určité nepříjemnosti a proto byl na ustavující valné hromadě 16. dubna 1905 založen Dobrovolný hasičský sbor, který trvá dodnes. Sbor měl v té době tři ustavující členy (Bohumil Vančura, Josef Kolářský, Ludvík Bradna), 33 členů přispívajících a 40 členů činných. 14. června byla založena „Nechanická župa“, označená 88, později zvaná Rychterova. Na valných hromadách Zemské ústřední jednoty hasičské pro Království české, zastupoval nechanickou župu dlouhá léta Bohumil Vančura a po něm Ludvík Rychtera ze Suché. Hasičský dozor ve všech sborech nechanického okresu zajišťoval župní dozorce Václav Věbr z Mokrovous. Dlouhá léta stál v čele župy František Šaroun ze Starých Nechanic.

V roce 1905 byl prvním starostou sboru v Nechanicích zvolen Bohumil Vančura, velitelem Josef Kolářský, náměstkem velitele Ludvík Bradna, jednatel František Novotný a pokladníkem Josef Dunda. Dále byli ve výboru Ferdinand Hausenblas, Václav Vrcek a náčelníci oddělení Josef Kunst a Jaroslav Novotný. Náhradníky byli zvoleni Josef Kotyk, Josef Nosek, Jaroslav Zemek a František Žabka. Sbor měl v té době 73 členů. Ti všichni se přihlásili v roce 1906 k „pohřební hasičské pokladně“. V prosinci téhož roku byla pro 40 členů zakoupena u firmy Karel Churain výstroj a výzbroj v částce 835,54 K. Sbor byl v té době vybaven jednou vozovou, jednou ruční a jednou přenosnou stříkačkou, dále třemi žebříky, dvěma háky a pěti koši.

První požár, který sbor likvidoval, vypukl u zahradníka Antonyho ve Starých Nechanicích. Počáteční zkušenosti a poznatky přinášely i nové potřeby a požadavky, například písek připravený k hašení byl uložen v radnici.

Do rozvíjející se činnosti sboru citelně zasáhla první světová válka.

... pokračování na str. 9

REDAKČNÍ SDĚLENÍ

Vážení občané, vychází další „Zpravodaj mikroregionu Nechanicko“. I nadále Vás chceme pravidelně informovat o dění v našem regionu. Proto Vás žádáme o spolupráci při přípravě dalších vydání zpravodaje. Určitě znáte zajímavosti z Vaší obce, z historie nebo současnosti. Uvítáme informace o Vašich aktivitách v rámci tělovýchovných jednot, občanských sdružení či spolků, kterých jste členy, nebo o kterých víte, že existují právě ve Vaší obci. Neváhejte, stačí námět, který zpracujeme na základě vašich podkladů. Příspěvky můžete zasílat na ou@mokrovousy.cz nebo na adresu Obecní úřad Mokrovousy, čp. 18, 503 15 Nechanice. Uzávěrka příštích příspěvků je 15. července.
Bedřich Moder, předseda svazku

POZVÁNKA

**oslav y 275 let trvání
šk olní výuky v Boharyni
24.-26. 6. 2005**

POZVÁNKA

**Oslavy
100. let Hasičského sboru
v Lodíně
9. července 2005**

**Sjezd rodáků v Lodíně
10. července 2005**

POZVÁNKA

**Oslavy
100. let Hasičského sboru
v Nechanicích**

11. června 2005

POZVÁNKA

**Oslavy
110. let Hasičského sboru
v Mokrovousech**

25. července

Ruční stříkačka Tělocvičné hasičské jednoty Sokol v Nechanicích. (dodnes funkční)

ZE ZASEDÁNÍ SPRÁVNÍ RADY MIKROREGIONU NECHANICKO

20. dubna se sešla správní rada mikroregionu Nechanicko (dále jen MN), která jednala především o konkrétním rozdělení finanční podpory z Programu obnovy venkova (Program Ministerstva místního rozvoje) mezi jednotlivé projekty. V letošním roce obdržel mikroregion dotaci ve výši 300.000 Kč, což je 70% celkových nákladů. Celé usnesení včetně zápisu je k nahlédnutí na

www.nechanicko.cz společně s ostatními zápisy ze zasedání správních rad a valných hromad, a to v rubrice „úřední deska“. A jak rozhodla správní rada? Správní rada schvaluje účelové určení podpory z Programu obnovy venkova takto:

a) Projekt Sportoviště MN celkem náklady 130.000 Kč, podpora 70%, tj. 91.000 Kč

- obce Těchlovice (vybudování

příštěšku s posezením a udírnou pro sportovní a kulturní akce v obci), Loďín (oprava obkladů bazénu koupaliště) a Kunčice (obnova antukového povrchu volejbalového hřiště)

b) Projekt Obnova kulturního dědictví venkova MN celkem náklady 140.000 Kč, podpora 70%, tj. 98.000 Kč

- obce Boharyně (oprava sochy na pomníku padlých v 1. sv. válce – vyčištění), Dohalice (oprava sochy sv. Jana

Nepomuckého) a Radíkovice (oprava sochy Maticky a sochy Kříže)

c) Projekt Značení cykloturistických tras MN 30.000 Kč, podpora 70%, tj. 21.000 Kč

d) Projekt Obnova hasičských zbrojnic MN 180.000 Kč, podpora 70%, tj. 126.000 Kč.

- město Nechanice (oprava hasičské zbrojnice)

Jana Pečenková, účetní svazku

ZÁJEZD POŘADANÝ ŠKOLOU OBNOVY VENKOVA V HOŘICÍCH

Rád bych se podělil se zážitky a poznatky z velice zajímavého dvoudenního zájezdu, který svou tematikou hospodaření s energií, likvidace komunálního odpadu a harmonické zvelebování venkovského prostředí, dává pohled na problémy, o kterých většina z nás přemýšlí a nějak řeší.

1. den

Trhové Sviny – Tepelné hospodářství města – za 20 mil. Kč postavena spalovna dřevní hmoty, převážně pilin. Provozují kotel o výkonu 2,5 MW na který je napojeno 50 RD + 100 bytů + 5 škol, OÚ, nemocnice. Vše řídí počítač, přes grafické rozhraní na PC je možné řídit celý technologický proces, ale i odběr na jednotlivých ventilech dále např. naprogramovat průběh teploty pro školní tělocvičnu.

V současné době instalují druhý kotel Kohlbach o výkonu 3,5 MW. Při velkých mrazech zapínají plynové kotle. Jsou tři, každý o výkonu jako ten na dřevo. Na rodinný domek jsou účtovány náklady cca 15 000 Kč, tudíž asi 10% levněji než při spalování plynu. Celá spalovna zaměstnává 6 pracovníků, je to s.r.o. se 100 % vlastnictvím města. Má tři jednatele – starosta, místostarosta a vedoucí spalovny. Piliny jsou vykupovány za 100 Kč/m³ a jsou spalovány s 60%

vlhkosti (2/3 spalovaného objemu) a 20 % (1/3).

Pozoruhodností je, že na krytí nákladů přispělo Rakousko. Nový kotel bude schopen dodávat do el. sítě energii, kterou je ČEZ povinen vykupovat za 2,40 Kč/kWh. Jsou tak plněny sliby vlády na získávání energie z obnovitelných zdrojů.

Třeboň – ČOV + výroba bioplynu – na okraji Třeboně před 30 lety vznikl komplex na likvidaci prasečí kejdy a zároveň likvidaci odpadních vod z města. Zřejmě mnoho experimentovali, kejda a odpadní vody jsou neslučitelné, kejda má 100x vyšší koncentraci biologicky odbouratelných látek, tak se to tam míchá. Ve dvou zásobnících se získává bez přístupu vzduchu metan, který se spaluje v místní tepelné síti a dále ve dvou turbínách, které vyrábí el. energii.

Slavošovice – kořenová čistírna – malá vesnička se 160 obyvateli byla limitována v územním plánu pro event. výstavbu potřebnou čistírkou. V roce 2001 byla dokončena na louce pod vesnicí kořenová čistírna s dvěma rákosovými poli. Technické parametry jsou uvedeny v prospektech. V diskusi s projektanty a pracovníky vysoké školy z Českých Budějovic, vyplynul jednoznačný závěr. Čistírna dokáže velmi účinně likvidovat du-

sík, splňuje požadavky na vesnické čistírky. Likviduje i fosfor a splňuje i další parametry vyžadované u čistíček pro velká města. Hlavní parametr čistění je koeficient BSK₅, který má být pod 50, rákosová čistírna docílí BSK₅=5, při velkém nátoku max. 15. Projektanti upozornili na tlak ze strany betonových lobby, které nabízejí zcela nesmyslné, provozně náročné projekty. Ve Slavošovicích je pozoruhodně oddělena dešťová voda od komunálního odpadu, čistí se hlavně česla, kde se zachycují mechanické nečistoty, dalším stupněm je sediment pro písek, hlínu a zbytek teče do dvou rákosových polí o ploše 748 m². Ty se pouze 1x ročně posečou. Dno je 80 cm hluboké těsněné jílem, nahoře je šterk. Voda se udržuje cca 10 cm pod povrchem, několikrát za rok se zvedne hladina, aby se utopily plevele a v zimě se zvedne hladina a vytvoří ledový krunýř. Na ledě se provede posekání rákosu a pak se voda odpustí, vznikne izolační dutina. Rákos je zvláštní rostlina, která si dutými stébly přivádí kyslík až do kořínků a tím probíhá energeticky výhodnější tvorba pletiv. Suchými stébly rákos vydechuje. Rákosové pole vydrží 30 let, je to krásné zelené, tam kde je přirozená spádovost není potřeba čerpadlo a roční náklady jsou pouze na odvezení sedimentů.

2. den

SPÖRBICHL – Rakousko

Neobyčejně zajímavá návštěva vesnice o 1700 obyvatelích (rozprostřeno na 42 km² takže spíše osamocená hospodářství).

Pan starosta je bývalý učitel na zemědělské škole a od 1991 je starostou obce. Zvláštní usměvavý člověk s velkým přehledem a odpovědností za trvale udržitelný život s přírodou, za dědictví své rodiny a přesvědčený o nutnosti šetřit fosilní zdroje a maximálně využít místní zdroje energie. V roce 2000 získali cenu VESNICE EVROPY jako jedna z 10 obcí, z toho 2 v Rakousku. Na kopci jsou dvě větrné elektrárny z roku 1999 – 7 mil. šilinků. Místní obyvatelé jsou 100% zastánci této koncepce,

část nákladů hradili občané a během několika dní byli obligace rozprodány. Jedna větrná věž je 63 m vysoká, průměr kola je 47 m. V každé jsou dva generátory o 200 a 660 kW. Počítač přepíná podle síly větru, lopatky se naklání. Není žádný hluk, je paradoxní že negativem je stín od točících se vrtulí. Pokud dopadne na okna jednoho domu, raději kolo zastavují (celkem 2 hod. za rok). Výkon za rok je 1,5 mil. kW. Zbytkovou energii dodávají do sítě za 7 centů. Pan starosta nezakrýval stávající pohled rakouské společnosti na nutnost posuzování ceny energie z různých zdrojů a ta od větrných je drahá.

Dalším místem exkurze byla kotelná pana starosty. Spálí 50 m³ za rok ve formě drti pro dům se 7 člennou rodinou, asi spotřebuje hodně užitkové vody v hospodářství.

Dole nám pan starosta ukázal spalovnu pro vytápění školy, úřadu, spořitelny a okolních domů. Spalovna patří společenství 40 vlastníků, ti vykupují štěpku, dávají prémie za tlhkost do 20%. Jeden kotel zpracuje 1500 m³, druhý 300 m³ dřeva. Jejich cena byla 300 000 EU + 100 000 EU.

Na místním potoce pracují 2 hydroelektrárny, dodávají elektrickou energii do sítě.

Snad nikdy jsem si neuvědomil, jak rozdílný je pohled na svět pana starosty této vesnice a náš s obhajobou Temelína a všech gigantických projektů, které se nám zdají levné, ale ničí vše, berou život obdoby končinám u nás, způsobují následné problémy, zřetězuji další náklady, berou od lidí elementární zodpovědnost za své činy a do budoucna nemají řešení.

Tak to nějak vyjádřil tento obdivuhodný člověk s jiskrným pohledem, láskou k práci na gruntě a radostí, že blízcí sousedé Češi si s jeho spoluobčany budou zase kynout přes hranice.

Cestou zpět se mi nějak zdál rozdíl mezi pohledem z autobusu na dvě strany hranice zase větší, hladké silničky, sytá zeleň, naprostý pořádek, také žádné obrubníky a kupodivu žádné bazény v Rakousku.

Zdeněk Hepner, Radíkovice

Větrná elektrárna - Rakousko.

TELEGRAFICKY Z LODÍNA

V současné době končí přípravy na zahájení rekreační sezony. V kempu bude zahájen provoz 1. května, koupaliště bude otevřeno od 15. května. Vstupné na koupaliště a cena ubytování v kempu zůstávají stejné jako v loňském roce. Dále bude celoročně v provozu víceúčelové hřiště na malou kopanou, tenis, košíkovou, nohejbal včetně možnosti zapůjčení sportovních potřeb. Sazba za pronájem hřiště na jednu hodinu je 100 Kč. V průběhu sezóny je před areálem v provozu parkoviště. Na několika místech je možné zakoupit občerstvení, které bude rozšířeno o stravování v místní restauraci „U KARLA IV.“. Zde po ukončení rekonstrukce budou podávána hotová jídla. Ve smuteční obřadní síni v Lodíně byl zahájen

provoz. Pietně upravené prostory jsou k dispozici prostřednictvím pohřební služby. Všechny pohřební služby v okolí byly o této možnosti informovány. Informujeme občany o nově zřízené pohřební službě Astra Daniel Vonka v Nechanicích, Palackého 76, která zajišťuje v oblasti Nechanicka, Nového Bydžova, Hradce Králové a okolí kompletní pietní služby, týkající se rozloučení, až do domu 7 dní v týdnu, 24 hodin denně (cesta k Vám zdarma, převozy zesnulých po celé České republice i mezinárodně). Volejte na pevné linky 495421398, 491816079 nebo na mobily 776088340, 737121892, 737186079. Pohřební služba Astra Daniel Vonka chce využívat právě smuteční obřadní síň v Lodíně k rozloučení.

Smuteční síň v Lodíně

HRÁDEK V HISTORII I SOUČASNOSTI

První záznamy v kronikách o vzniku obce Hrádek jsou z roku 1377. Původ názvu je odvozen od malé pevnůstky rytířské

větve rodu Bořků z Hrádku. Dominantou obce je kostel sv. Jiří. Původní dřevěný z roku 1384 byl zničen v třicetileté válce kolem roku 1620. Roku 1692 byl postaven nynější kostel.

Druhou dominantou je sousední státní zámek, který byl dokončen r. 1854.

V obci se vyučovalo v místní škole od nepaměti do roku 1974 a to i pro děti z okolních obcí. V současné době je v této budově sídlo obecního úřadu a nájemní byty.

Do novodobé historie obce bude zaznamenána nová výstavba rodinných domků, včetně vybudování inženýrských sítí. Současný stav je 71 popisných čísel, v nichž žije 196 občanů. Zpracovaný územní plán počítá se zástavbou dalších 14 rodinných domků. Ekonomická situace v hospodaření obce a s tím související potřeba zajištění služeb je řešena úspěšným podnikáním obce, a to v obecní prodejně a obecní hospodě. Zde nabízíme služby turistům a snažíme se pořádat společné akce pro občany i z okolních obcí. Obec má velmi dobrou spolupráci s mysliveckým sdružením Lověna v Nechanicích, které má pronajatou honitbu v přilehlých lesích. Korektní spolupráce je se ZD Libčany, ostatními okolními obcemi, městem Nechanice, dále se státním zámkem a stavebními firmami Stavoka, Filup a Novostav.

V naší obci působí podnikatelé v kovovýrobě, opravárenství, malířství

a natěračství a finančním poradenství.

Se zdravotním střediskem Nechanice jsou naši občané velmi spokojeni. Nepříjemným problémem, který bude třeba řešit, je spádové odborné lékařské vyšetření vzdálené více než 50 km v Jičíně.

Hasičský sbor obce, Klub vojenské historie a Správa státního zámku zajišťují, vedle obecního úřadu, dostatek zajímavých kulturních akcí. Obec každoročně pořádá zahraniční zájezdy.

Přínosem pro rozvoj turistického ruchu je provoz golfového hřiště v areálu zámku, které se přímo dotýká obytné zástavby. Je velmi dobrou propagací našeho mikroregionu.

Obec je součástí svazku obcí, které mají ve svém názvu podstatné jméno Hrad. Desáté výročí založení se v roce 2004 konalo v Hrádku u Jablůnkova. Působnost tohoto svazku je celostátní a vzájemné porovnávání tradic a zejména životní úrovně v jednotlivých regionech nás opravňuje být přinejmenším spoko-

jeni s naší kvalitou bydlení.

V roce 2003 byl udělen obci znak a prapor. Je na nich zobrazen kříž sv. Jiří, zámecká brána, černožlutá šachovnice, tj. symboly, které odrážejí historii a dominanty obce.

Budoucnost Hrádku a jeho rozvoj je závislý nejen na aktivitě občanů a jimi zvolených zástupců, ale také na využití turistického ruchu, zejména zajištění služeb, vybudování cyklistické stezky, získání dotačních příspěvků a využívání spolupráce v mikroregionu. V tomto roce připravuje obec již páté setkání rodáků a přátel, setkání, které má již svá ustálená pravidla a užitou tradici.

Pro informovanost občanů i rodáků žijících jinde vydává obec řadu let čtvrtletník s názvem Hrádovák. V něm se odráží život obce příslušného období. Máme co nabídnout návštěvníkům jak z mikroregionu, tak i ze širokého okolí. Každého rádi uvítáme v naší malé vsi Hrádku.

František Sadil, starosta

Zámek Hrádek u Nechanic

DOHALICE

V současné době jsme zahájili první část plánovaných akcí. Jsou to: úprava veřejného prostranství, probíhají práce na budování chodníku u parku proti proti Obecnímu úřadu a v části přilehlé, včetně autobusové zastávky. Souběžně se opraví výpustě a krajnice okresní komunikace. Poté bude následovat výsadba nových okrasných dřevin a oprava sochy sv. Jana Nepomuckého. Připravuje se rekonstrukce hřiště u základní školy a oprava místních komunikací. Jedna z místních komunikací byla poškozena návozem v době objížďky. V měsíci březnu provedl oddíl kopané Tělovýchovné jednoty Sokol Dohalice úklid okolo veškerých komunikací, v délce 5 km. Úklid si vyžádalo nadměrné množství odpadků, převážně plastů, po trase objížďky, která probíhala obcí v loňském roce a trvala 4 měsíce. Výsledek byl překvapivý, sběr naplnil nákladní Avii. Problematika komunálního odpadu přetrvává. Neplatiči jsou příslušníky romského etnika (3 rodiny) a jedna občanka z Horních Dohalic. Připravujeme předání případu k soudnímu řízení. Jejich dluhy vůči obci jsou až tříleté.

ŠKOLA BOHARYNĚ SOUČASNOST ZÁKLADNÍ ŠKOLY V BOHARYNI

Naše základní škola je typickou venkovskou malotřídkou. Najdete ji na okraji obce v jednopatrové budově po pravé straně silnice směrem do Trnavy, „na kopci“ mezi fotbalovým hřištěm a bývalou farou. Budova postupně prochází rekonstrukcí. Má zavedené plynové topení a „městskou“ vodu a na letošní prázdniny přislíbenu výměnu oken.

V letošním školním roce ji v 1.-5. ročníku navštěvuje celkem 23 dětí. Výuka probíhá ve dvou třídách. Žáci mají k dispozici potřebné vybavení včetně počítačové techniky. Pro školáky je zajištěno pravidelné stravování ve školní jídelně. Na výuku dle potřeby navazují aktivity školní družiny a tří zájmových kroužků – výtvarného, hudebního a anglického jazyka.

I jinak je pro děti připravena řada akcí navíc v průběhu celého školního roku. Patří sem především plavecký výcvik, různé výlety, návštěva divadelních představení, setkání se zajímavými lidmi, exkurze, různé besedy a pěvecké soutěže. K úspěšným akcím patří tradičně i sběr starého papíru.

Snažíme se, aby děti měly i bohaté sportovní vyžití. V loňském i v letošním Velikonočním turnaji ve vybíjené obsadilo naše družstvo 8. místo. Pravidelně se účastníme přeborů venkovských škol v lehké atletice. Pohybu na čerstvém vzduchu si vždy užijeme dostatek na škole v přírodě. V květnu 2004 jsme pobývali na Zderazi blízko Proseče u Skutče. Letos se chystáme až na podzim.

S velkým úspěchem opakovaně připravujeme besídku pro rodiče, pásma pro vítání nových občánků a setkání seniorů. Nemalou měrou jsme se podíleli na výzdobě a programu adventních a velikonočních výstav, které v prostorách naší školy

měly velkou odezvu.

Do mateřské školky umístěné v samostatné budově v zahradě za školou dochází rovněž 23 dětí. Podobně jako základní škola je i tato dobře vybavena pro potřeby malých dětí. Má k dispozici samostatné dětské hřiště. Ani školka ve svých pestrých a zajímavých aktivitách nezůstává v ničem pozadu za „velkou“ školou a spolupodílí se na všech větších kulturních akcích v obci. Děti mají rovněž možnost zapojit se do hudebního a výtvarného kroužku.

V letošním školním roce čeká Základní školu v Boharyni významná událost, kterou je oslava 275 let trvání školní výuky v Boharyni. Ta je doložena záznamem ve staré farní knize. Proto byl rok 2005 vyhlášen obecním úřadem „rokem boharyňské školy“.

Ve spolupráci s obecním úřadem, jeho kulturní komisí a společenskými organizacemi připravujeme několik akcí a oslav, které vyvrcholí především ve dnech 24.-26. června 2005.

Naší snahou bude dobře prezentovat základní školu a mateřskou školku, stejně tak dobře připravit kulturní a sportovní program pro všechny, kdo přijmou naše pozvání.

Srdečně zveme všechny bývalé žáky a resp. absolventy, učitele, zaměstnance a spolupracovníky, příznivce a sponzory boharyňské školy, jejich rodinné příslušníky a všechny spoluobčany bez rozdílu věku, kteří s námi chtějí strávit příjemné chvíle, potkat se s přáteli a spolužáky nebo jenom tak posedět, pobavit se a vzpomínat si o posledním červnovém víkendu 2005.

Na setkání s Vámi se těší

*Mgr. Jana Šámalová,
ředitelka ZŠ v Boharyni*

PROGRAM OSLAV - ŠKOLA BOHARYNĚ

Vážení spoluobčané,

předkládáme Vám rámcový program oslav 275 let školy v Boharyni, které se uskuteční ve dnech 24. - 26. června 2005.

Co nejsrdečněji Vás zveme k účasti a zároveň Vás chceme poprosit o spolupráci na organizaci setkání jednotlivých ročníků bývalých žáků boharyňské školy. Obracíme se na Vás proto, že není v našich silách dohledat adresy všech bývalých žáků a spolužáků zdejší školy, jedná se totiž o téměř 1000 jmen od roku 1920.

Prosíme Vás, aby jste informovali své příbuzné a bývalé spolužáky, přátele a spolupracovníky školy, které znáte a máte na ně kontakty, o programu oslav. Věříme, že s Vaší pomocí se nám podaří tuto informaci dostat mezi širokou veřejnost.

Doporučujeme rovněž sledovat Hradecké noviny a poslouchat vysílání hradeckého Rozhlasu.

Pro zdárný průběh oslav je pro účastníky zajištěna nabídka stravování v místní restauraci „U Jezírka“, kde je možné si objednat obědy

a večere na oba dny na uvedeném kontaktu a vybrat si z následující nabídky jídel: guláš Petra Voka, houskový knedlík, smažená kuřecí prsíčka, vařený brambor, zelný salát, přírodní vepřový řízek, vařený brambor, obloha. Jídla budou v jednotné ceně 60 Kč a je možné si je objednat formou: usimlu@seznam.cz nebo tel.: 495 441 171.

Pokud by někdo neměl možnost ubytování, doporučujeme např. následující možnosti a kontakty:

Kemp Lodín - chatky, p. Jech: mobil 604 362 535, pevná linka 495 445 152 nebo 195, Motorest „U sedláka Chvojky“, Roudnice: 495 451 330, Pension „UNO“, Hradec Králové - Kukleny: tel./fax: + 420 495 535 467, mobil: +420 602 845 000 E-mail: uno@penzion-uno.cz

Vstupné na výstavu a hudební program je dobrovolné.

Změna programu je vyhrazena.

Děkujeme Vám za spolupráci a těšíme se na setkání s Vámi.

*Za obecní úřad v Boharyni
přípravný výbor oslav*

OSLAVY 275 LET ŠKOLY V BOHARYNI 24. - 26. června 2005

Program

Pátek 24. června 2005

15.00 Pietní akt na hřbitově

15.30 Pietní akt u památníku padlých 1. světové války

Defilé Klubu vojenské historie

Sobota 25. června 2005

9.30 Otevření výstavy ve škole a v knihovně

13.00 Slavnostní průvod obcí

14.00 Slavnostní shromáždění před školou

15.30 Hudební matiné na hřišti TJ: Kantoři, Skleněnka, Manual

19.00 Lidová veselice, setkání spolužáků a přátel ze školy

Neděle 26. června 2005

10.00 Mše za zemřelé v kostele sv. Bartoloměje

12.00 Bohárenské zvony zvoní poledne

09.30 Výstava ve škole a v knihovně

11.00 Fotbalový turnaj

13.00 Ukázky z práce sokolnického dvorce

13.00 Škola hrou - kreativní aktivity

16.00 Slavnostní tečka - posezení při harmonice

Zámek Hrádek u Nechanic

STROM PRO ŠKOLU V BOHARYNI

V rámci letošních oslav 275. výročí historicky doložené školní výuky v obci, uspořádala v sobotu 9. dubna Základní škola v Boharyni malou slavnost. Žáci zdejší školy za pomoci Ing. Jana Samka, v přítomnosti starostky, několika maminek a diváků, v duchu staré školní tradice zasadili strom.

Již před sto lety vlastnila škola štěpnici, kam bylo během šesti let vysázeno 200 kusů „pláňat jablonových a hrušňových“. Proto byla pro výsadbu vybrána odrůda jabloně. Ta naše se jmenuje Florina a měla by dávat krásná žlutozelená jablíčka.

Žáci pod vedením učitelky Mgr. Jany Šámalové a Kamily Hellerové nejprve přednesli pásmo veršů a písniček o stromech a o jaru. Pak vyslechli výklad s praktickou ukázkou, jak se správně sází stromek.

Sice nepřálo počasí, bylo chladno a poprchávalo, přesto celá slavnost měla velmi příjemnou atmosféru. Přispělo k tomu i pokračování ve škole, kde se všichni mohli ohrát při čaji a děti měly připravenou malou výstavku obrázků a fotografií stromů. Samy si mohly vymalovat dřevěné obrázky s přírodními motivy, které věnoval státní podnik

Lesy České republiky.

Škoda jen, že nepřišlo více rodičů a návštěvníků. Možná je odradilo počasí, možná nezájem, snad zapracovalo obvyklé zaklínadlo „já nemám čas“. Těžko říci, ale za zamýšlení určitě stojí fakt, že na otázku, která padla závěrem při zalévání stromku: „Kdo z vás děti již někdy viděl nebo pomáhal tátovi sázet strom?“, se z čtyřadvaceti přítomných dětí venkovské školy ve věku od šesti do jedenácti let neprihlásilo ani jedno.

MUDr. Věra Jílková,
kulturní komise obce Boharyně

Ing. Jan Samek s dětmi ze ZŠ

BUDE SE HISTORIE OPAKOVAT?

Před 120 lety, přesně 18. května 1885, byla ve starém nevyhovujícím kostelíku zasvěceném „Nerozdílné a nejsvětější Trojici božské“ v Suché sloužena poslední mše. Po jejím skončení a proslovu začali přítomní zástupci obce a církve symbolicky bourat jeho zeď. Odpovědně byl vyklizen inventář a rozvezen, něco z něj bylo jako dosloužilé a nevyhovující na místě spáleno.

Stejný osud postihl sousední dřevěnou roubenou zvonici, jejíž snímek spolu s kostelíkem najdeme v Peškově knize Nechanice nad Bystřicí na str. 96 s poznámkou, že kostel patřil od r. 1713 jako filiální ke kostelu nechanickému. Suchá byla zbožná obec, která již rok před touto demolicí začala se stavbou nového sakrálního objektu, který stojí na návsi dodnes. Podle neúplných pramenů byl kostel opravován ještě za faráře Kvocha v roce 1958, a to střecha, malá věž a okna, nákladem 30.000 Kčs. Možná se uskutečnily ještě další opravy, což by mohli doložit pamětníci v Suché.

V posledních desetiletích však kostel těžce zchátral, má vytlučená okna, silně opadanou omítku, nefunkční hodiny atd. Zdá se, že jeho osud se po 120 letech existence naplnil, jako u jeho předchůdce. Alespoň to vyplývá z dopisu církevních orgánů – Biskupství královéhradecké, který leží na Městském úřadě v Nechanicích a navrhuje řešit současnou neutešenou situaci dvěma způsoby. Buď jako demolici nebo odprodej případnému zájemci. Toto řešení umožňuje stav, kdy kostel není chráněn zákonem jako kulturní památka, neboť bohužel

v době, když se pořizoval státní seznam nemovitých kulturních památek, nebyl do něj tento objekt, ani podobný sousední ve Stračově, zahrnut. Přitom se jedná o mimořádně dobře urbanisticky situovanou stavbu, která je zdáti dominantou vesnice. I po stránce architektonické nemá chybu. Je to ukáзка tzv. historizujících slohů druhé poloviny 19. století, v tomto případě čisté novogotiky. Tyto pseudoslohy byly tehdy považovány za buržoazní, a proto nebyly jejich ukázky zařazovány do seznamů památek. Demolice kostela je výzva celému mikroregionu. Nejsme pohraničí, kde církevní objekty zchátraly díky vysídlení původních obyvatel. Byl by to první případ v kraji, kdy cenná sakrální stavba by musela být demolována jen proto, že se jedná o filiální kostel se zanedbanou údržbou. Přitom zkušenosti památkářů dokládají, že demoliční práce jsou často nákladnější než záchraná obnova.

Snad se najde dostatek ochotných občanů, kteří jej pomohou zachránit, což znamená v první etapě zastavit další chátrání. Poté by bylo možné uvažovat o vhodném způsobu využití pro celý mikroregion, kupříkladu jako kulturní stánek, různé depozitáře či v nejhorším případě jako skladovací prostory. Není ještě tolik hodin po dvanácté, aby tento kostel musel být odepsán a zlikvidován. Historie v Suché by se neměla opakovat a veřejnost spoléhat na to, že v budoucnosti bude postaven třetí kostel.

V. Pražák,
prom. hist.

Kostel v Suché

JAKÝ BYL UPLYNULÝ ROK 2004 V MĚSTSKÉ KNIHOVNĚ V NECHANICÍCH

V jedné známé písničce se zpívá „Statistika nude je, má však přesné údaje...“ Přes to jsem připravila několik čísel o naší knihovně. V roce 2004 v ní bylo registrováno 408 čtenářů, z toho 190 dětí do patnácti let. Tito čtenáři navštívili knihovnu během roku 3458x a vypůjčili si 10922 knih a 8025 časopisů. Z těchto údajů vyplývá, že čtenáři činí 19% z obyvatel Nechanic, přičemž každý čtenář si v průměru půjčil 46 knih a časopisů.

Do knihovny bylo během roku nakoupeno 230 knih a průběžně dochází 29 titulů různých periodik. Knihovna je vybavena čtyřmi počítači – z toho dva pro veřejnost (jeden s připojením na internet, druhý na vyhledávání ve fondu knihovny) a dva pro vlastní knihovnickou práci (ukládání knižního fondu, půjčování a další operace).

Během roku bylo uspořádáno šestnáct akcí s knihou, především pro děti. Zmíním alespoň některé. Tradičním březnovým programem byli Předškoláci v knihovně – na téma „Jaké znám večerníčky“. Budoucí prvňáčci se seznámili s knihovnou a poznávali knížky večerníčků. Ke Dni dětí navazovala akce „Pasování prvňáčků na čtenáře“. Princezna Lada ze známé pohádky předala dětem čtenářské průkazy a pasovala je na malé čtenáře. K Mezinárodnímu dni dětské knihy žáci třetích tříd „Malovali pohádky H.C.H. Andersena“.

V celostátní akci Týden knihoven se konalo několik akcí pro starší děti, zejména o způsobu vyhledávání informací v knihovně zaměřených na literaturu, dějiny, ale i např. na problematiku Evropské unie. Po tomto stručném přehledu bych širší veřejnost seznámila ještě s dalším druhem činnosti týkajícího se regionální funkce Městské knihovny Nechanice.

Naše knihovna vykonává regionální činnost pro dalších devět obecních knihoven ve správních obcích (Boharyně, Kunčice, Lodín, Petrovice, Popovice, Radíkovice, Stračov, Těchlovice, Třesovice) a ve dvou pobočkách místních částech Nechanic Suché a Tůni. A co vlastně pojem regionální činnost představuje? Pro vyjmenované knihovny nakupují knihy, což v loňském roce představovalo 450 titulů. Finance na nákup přicházely z příspěvků Ministerstva kultury ČR. Tyto knihy jsou zpracovány v knihovnickém programu na PC, označeny a zabaleny. Z nich a dalších knih určených k této činnosti, které již ve fondu knihovny jsou zařazeny, jsou vytvářeny (opět za pomoci dalšího modulu knihovnického počítačového programu) tzv. výměnné soubory. Jedná se o soubory knih a časopisů, v počtu asi 50 až 60 titulů v jednom souboru, které jsou jednotlivým knihovnám rozváženy. Každou knihovnu navštívím během kalendářního roku zbruha tři až čtyřikrát. V loňském roce bylo takto rozvezeno 37 výměnných souborů složených

Předškoláci v knihovně: „Známe večerníčky?“

z 1879 knih a časopisů. Malá poznámka na okraj – rozvozy těchto souborů se uskutečňují v podvečerních hodinách, tedy mimo vlastní pracovní dobu v knihovně. V obecních knihovnách totiž působí neprofesionální knihovníci – dobrovolníci, kteří tuto činnost vykonávají ve svém volném čase. Jejich aktivitám je třeba se přizpůsobit. Mimo to jsou jim předávány metodické pokyny, informace o novinkách v knihovnictví a poskytována pomoc při revizích knihovního fondu. V těchto obecních knihovnách bylo v roce 2004 registrováno 319 čtenářů a půjčeno 8162 knih a časopisů. Pět obecních knihoven je již vybaveno počí-

tačem s připojením na internet a knihovníci těchto obcí absolvovali základní školení pro práci v tomto oboru.

Doufám, že jsem těmito informacemi alespoň částečně přiblížila práci v knihovně, hlavně její množství a šíři. Z toho vyplývá, že cesta knížky ke čtenáři je pouze zdánlivě jednoduchá. Mám však radost z každého nového čtenáře, ať dětského či dospělého. Vždyť v malých obcích bývá knihovna často jediným kulturním zařízením, kde se mohou lidé setkávat nejen s knížkou, ale i navzájem.

Hana Kramářová, Nechanice

OSLABENI, ALE V PLNÉ SÍLE

Jezdecký klub Kunčice bude pro letošní a další roky oslaben o reprezentaci v soutěžích spřežení. Do nově založeného klubu v Boharyni přestoupili drajví spřežení Pavel Graul a Jan Hladík se svými týmy. Zřejmě v Boharyni mají prostředky na podporu ostatních aktivit, nejen fotbalu. Členkou základnu našeho klubu naopak posílila čtyři děvčata z Chrudimska a Pardubic. V plné síle vyrazila naše sedlová ekipa na veřejný trénink do Hradce Králové, a to dvakrát a jednou do Měníka. Ze tří akcí získala děvčata dvakrát první, třikrát druhé a dvakrát třetí umístění odměněné poháry. Doma připravujeme na 30. dubna Drezurní závody, 1. května Veřejný skokový trénink a 7. května ve spolupráci s ASCHK a Hradeckým spolkem chovatelů koní zápis klisen do plemenných

knih spojený s přehlídkou ročních, dvouletých a tříletých klisniček. Samozřejmě je každý zájemce srdečně zván. Na nejbližší závody vyrazíme ještě v dubnu, a to do Pardubic na military, do Hořic a Přelouče se skokovými koňmi.

A ještě jedno překvapení z jezdectví. V rámci České republiky se připravuje, a některé kroky již byly učiněny, akce turisticky na koních, což obdobně po řadu let probíhá v zahraničí. Trasují se takzvané páteřní a boční turistické stezky, které budou značeny a zakresleny do jednotlivých turistických map republiky. Ve Východočeském kraji (Hradec Králové a Pardubice) se „páteřní trasa“ bude dotýkat i našeho mikroregionu. Její počátek vychází z Vilémova na Vysočině a povede přes Kovářov u Seče, kolem Pardubic,

První kultivování hypoturisté Nechanicka již jsou známi: Jiří Vojtěch ze Suché, Luděk Kubišta z Boharyně a starosta obce Roudnice Martin Bitvar.

Bohdanče, v okolí Nechanic dále směrem na Hořice, Dvůr Králové, Trutnov a Krkonoše. Organizací a zajišťováním stezek v tomto regi-

onu se zabývá občanské sdružení Jezdecké stezky východních Čech.

HISTORIE SBORU DOBROVOLNÝCH HASIČŮ 100 LET ZALOŽENÍ SBORU V NECHANICÍCH

... pokračování ze str. 1

Tehdy vzniklo mnoho hasičských samaritánských oddílů, hlavně v místech, kde byly veřejné nemocnice, jako v Nechanicích, nebo tam, kde byly zřízeny tzv. pomocné nemocnice. Dále byly formovány hasičské čety pro přepravu nemocných a raněných. Do armády bylo z českých zemí povoláno na 85.000 dobrovolných hasičů. Ti nejlepší členové nechanického sboru odešli na vojnu. Kdo nebyl mobilizován, vykonával po celou dobu trvání války povinné válečné strážné, které se držely denně v plné zbroji od 22 hodiny do 3 hodiny ráno. Další desítky mužů vykonávalo služby u Červeného kříže ve zdejší nemocnici. I když se oslavy desátého výročí založení sboru nemohly konat, přesto byla na 16. května 1915 svolána valná hromada, v jejímž průběhu se dostalo ocenění zakládajícímu členu a prvnímu starostovi nechanických dobrovolných hasičů Bohumilu Vančurovi.

21. března 1919 se v Brně konala ustavující schůze Svazu dobrovolného hasičstva československého, na které bylo utvořeno 5 zemských jednot, Čechy, Moravu, Slezsko, Slovensko a Podkarpatskou Rus. V obcích zůstaly základní organizační jednotkou sbory, které se nadále sdružovaly v okrscích a ty vytvářely župy. Tato struktura vydržela až do začátku okupace 1939. V této době, po vzniku ČSR, zahájila svou činnost také hasičská záložna.

Činnost nechanického sboru byla

v prvních letech republiky omezena, zápisy ze schůzí se nepoživaly. Přesto došlo k velmi důležité události v činnosti sboru, a to k zakoupení první trakařové stříkačky.

Téměř současně s vyhlášením samostatného Československa se sbor přihlásil do nově vznikajícího Osvětového sboru. Po zkušenostech z první světové války byly ve sborech, tudíž i v Nechanicích, ustavovány samaritánské strážné, které působily ve dvacátých a třicátých letech, mnohde jako jediná zdravotní služba v obci. V roce 1951 byly tyto strážné zrušeny a přešly pod nově se formující Červený kříž. Také hasičské župy byly v roce 1938 zrušeny a nahrazeny okresními výbory. V době okupace byla spolková činnost v obcích zakázána, ale hasičské jednoty přežívaly. Ve většině míst se podařilo zachránit historické dokumenty i spolkový majetek. Tisíce hasičů se zapojily do odbojové činnosti. Na podzim roku 1942 došlo k hromadnému zatýkání hasičských funkcionářů. Bylo uvězněno přes dva tisíce hasičů, a z toho se více než tisíc z koncentračních táborů a věznic nevrátilo.

Kromě hašení požárů, které čas od času propukly v Nechanicích i blízkém okolí, měli členové nechanického sboru další povinnosti. Drželi požární hlídky při všech veřejných produkcích odehrávajících se v uzavřených prostorách tj. při divadelních a filmových představeních, koncertech, tanečních zábavách apod. Po druhé světové válce patřily mezi tyto povinnosti též

preventivní protipožární prohlídky rodinných domků a veřejných budov v půdních prostorách kolem komínů. Negativně se projevoval trvalý nedostatek finančních prostředků po celou dobu existence sboru, neboť je nestačily pokrývat členské příspěvky, výtěžky z hasičských bálů ani občasně dotace obce.

Velkou událostí bylo zakoupení první motorové stříkačky v roce 1934. Proto také od třicátých let usilovali nechaničtí hasiči o vybudování nové zbrojnice namísto dosavadní kůlny, ve které by byl řádně uložen veškerý inventář. Situace došla tak daleko, že v padesátých letech pro nezáměm lidosprávy rezignovali všichni čelní funkcionáři sboru. Teprve poté započala v rámci „akce Z“ stavba nové zbrojnice.

Od roku 1995 je nechanický sbor dobrovolných hasičů zařazen v In-

tegrovaném záchranném systému jako jednotka JPO 2, což znamená, že je vybavena a schopna účinně používat dýchací techniku, motorové pily, vyprošťovací a bourací techniku i další pomůcky potřebné při zásazích. Členové zasahují při požárech, autohaváriích, odklizejí spadlé stromy, čerpají vodu ze zatopených sklepů. V posledních letech se osvědčili i při povodních, takže způsob jejich nasazení je opravdu velmi různorodý. V současné době má nechanický sbor 29 mužů a 11 žen. Všem hasičům v Nechanicích patří poděkování za dosavadní činnost a blahopřání ke 100. výročí založení sboru. A to nejen za obětavou a záslužnou práci při ochraně veřejného i soukromého majetku, ale též za stoletou činnost, kterou se poctivě zasloužili o rozvoj hasičského hnutí.

Pavel Vachek, kronikář sboru

Tatra nechanických hasičů

110. VÝROČÍ ZALOŽENÍ DOBROVOLNÝCH HASIČŮ

Na přelomu 19. a 20. století pronikl i na český venkov duch národního uvědomění, který vedl ke sdružování občanů v různých zájmových spolecích. Byly to ochotnické divadelní kroužky a jiné skupiny lidové tvořivosti.

Nejen kultura, ale i stále silnější snaha venkova chránit svůj majetek před stále hrozícím nebezpečím požárů, vedla v devadesátých letech 19. století k založení sborů dobrovolných hasičů. Našlo se vždy několik nadšenců, kteří neváhali nezištně pracovat pro společnost. Legendární postavou byl p. Ludvík Rychtera z obce Suchá, který celý svůj život zasvětil hasičům a jejich organizaci v Župě. Tato hasičská Župa obdržela číslo 88 a byla později po něm pojmenována.

Je potěšitelné, že v roce 1895 došlo k založení Sboru dobrovolných

hasičů v Mokrovousích. A je rovněž radostné konstatovat, že za 110 roků trvání nedošlo k přerušení činnosti hasičů, i když některá období nebyla příliš příznivá. Tak i v pohnuté době, jakým byl rok 1940, podle záznamu v obecní kronice, si hasiči vymohli historický znak majitele mokrovouské tvrže „Beneš z Mokrovous“, který je vyšitý na standartě z roku 1940.

I v dnešní době, která nabízí široké možnosti ne vždy kvalitní zábavy, je stále zájem o spolkovou činnost Sboru dobrovolných hasičů v naší obci.

V letošním roce uplyne 110 roků od jeho založení. Proto hodláme ve dnech 25. a 26. června důstojně oslavit trvání vzniku našeho sboru. Oslavy potrvají po oba dny společně s programem ke „Dni dětí“. Srdečně zveme i rodáky naší obce na tyto oslavy.

Ruční trakařová stříkačka 1891. (dodnes plně funkční)

CHOVATELÉ POŠTOVNÍCH HOLUBŮ ZO NECHANICE

Vážení přátelé, chtěl bych Vás seznámit s činností chovatelů poštovních holubů sdružených v základní organizaci Nechanice. Spolek byl založen začátkem šedesátých let minulého století a snad pouze jedenkrát musel přerušit svou činnost pro malý počet členů. Během dvou let byla činnost obnovena a pokračuje do dnešních dnů. Poštovní holubáři byli vždy nenápadnou organizací, a tak mnoho lidí nemá povědomí, že něco podobného existuje. V současnosti má naše základní organizace 11 členů a je členem oblastního sdružení „Hradecko“, ve kterém je sdruženo 70 chovatelů z Hradce Králové, Hořic, Jičína, Liberce, Kunratic a Raspenavy. Členové naší ZO pocházejí z celého mikroregionu. Bohužel dnešní doba nepřeje příliš spolkovému životu, a tak členská základna stárne a pomalu ubývá. Vždyť náš nejmladší člen je star padesát let a nejstarší sedmdesát

let. Proto rádi uvítáme v našem středu nové zájemce o náš ušlechtilý a zajímavý sport. Ano, chov poštovních holubů je sport a dá se říci, že v závodní sezóně téměř adrenalinový. Vždyť čekání na přilet prvního holuba ze vzdálenosti 700 km je velice napínavé. Když přiletí první, čekáme druhého, a tak dále, protože soutěžní družstvo čítá 5 kusů. Pro chovatele je to samozřejmá věc, a proto bych veřejnosti rád podal bližší vysvětlení: Sezóna závodů probíhá tři měsíce v roce, a to od začátku května do konce července a čítá zhruba 18 závodů. Závodů ze vzdálenosti 700 km a více startují v pátek ráno a závody do 400 km startují v neděli. Jak probíhá vlastní organizace závodů? Oblastní středisko najímá dopravní prostředek k dopravě holubů, který je svez ze všech základních organizací na místo startu. Bývá to například v belgickém Ostende, odkud star-

tujeme jedenkrát v roce - vzdálenost do našich holubníků je kolem 900 km. Start začíná v 6.00 hod a první holub přilétá v 16.48 hod, tj. rychlostí 1388 m za minutu. Doba letu trvá 10 hod 48 min a poslední holub ve 20% vítězů přilétá v 18:35 hod, tzn. že doba letu je 12 hod 35 min. Na vysvětlenou: Z naší oblasti bylo k závodu nasazeno 111 holubů. Bodovalo 22 prvních holubů, kteří dostali body podle dosažené rychlosti. Z toho vyplývá, že třiatřicátý holub byl jenom na 900 km dlouhém výletu. Poštovní holub, který má zvládnout tak velkou vzdálenost, musí být dobře zaopatřen a naprosto zdrav! Ve veřejnosti jsou občas šířeny fámy, že holubi roznášejí nemoci a jsou plni parazitů, ale dokázal by nemocný holub takový výkon? Tato kritika se týká divoce hnízdících městských holubů.

Výběr závodních jedinců se provádí od raného mládí. Ve stáří

10 týdnů začíná trénink, a to nejdříve na vzdálenosti 5 km, pak 10 km a dále. Současně se holub naučí vracet do svého holubníku a časem se z něj může stát závodník. Ne všichni se však hodí k závodění, a tak často na náměstích krmíme kroužkované holuby, kteří dali přednost kostelům nebo špejcharům před rodným holubníkem, ale tak to je.

Naše organizace nese název města Nechanic. Rovněž spolupráce s městem je dobrá. Každým rokem zveme představitele na výroční členskou schůzi. Seznamujeme je s naší činností a s úspěchy jednotlivých chovatelů při reprezentaci města. Při posledním výročí města Nechanic byli oceněni i dva chovatelé poštovních holubů přítel Lekeš a přítel Dítě. V roce 1998 při předchozích oslavách 770 let města jsme uspořádali závod z Magdeburgu, který vyhrál přítel Moravec a na výroční schůzi obdržel od starosty Jana Nováka pamětní pohár pro vítěze. Každým rokem město přispívá na naši činnost, za což patří zastupitelstvu vřelý dík. Pokud se týká systému závodění, dá se náš sport přirovnat k ostatním - každý týden závod a body. Na konci sezóny sečteme body a je znám mistr organizace. Chovat zdravé jedince a udržet je ve formě vyžaduje určité mistrovství. Ale i tak nás příroda překvapuje. Občas při nasazování k závodu říká chovatel: „Tehle holub zítra vyhraje“. A častokrát se stane, že vidí holuba naposledy. A naopak holub, na kterého by chovatel nevsadil ani korunu, je v neděli vítězem a poté se okolo něho chodí po špičkách. To je také na našem sportu krásné a překvapivé, neboť nikdo nemá patent na rozum. V roce 2005 je pro naše chovatele připraveno opět 18 závodů.

„Letu zdar“

František Morave,
výcvikář ZO

Na fotografii jsou zleva: přítel Dítě, př. Moravec, př. Bartoš, př. Vamborský

Mistři Základní Organizace					
1994	1995	1996	1997	1998	1999
1. Lekeš	1. Beneš	1. Moravec	1. Moravec	1. Moravec	1. Beneš
2. Beneš	2. Moravec	2. Beneš	2. Ringl	2. Mrkvička	2. Moravec
3. Mrkvička	3. Ringl	3. Ringl	3. Dítě	3. Dítě	3. Valena
2000	2001	2002	2003	2004	
1. Beneš	1. Lekeš	1. Lekeš	1. Moravec	1. Lekeš	
2. Lekeš	2. Beneš	2. Moravec	2. Lekeš	2. Moravec	
3. Valena	2. Moravec	3. Kramář	3. Gonšenica	3. Gonšenica	

POZVÁNKA

Mikroregion Nechanicko pro děti mateřských škol pořádá u příležitosti DNE DĚTÍ

představení Václava Upíra Krejčího

ETUDY PRO NEJMENŠÍ DIVÁKY

v Kulturním domě v Nechanicích

Bližší informace v mateřské škole do které vaše dítě dochází!